

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@afgazad.com

Political

سیاسی

یادداشت:

از هموطن مبارز و آگاه ما آقای "کنشکا" ضمن آنکه به خاطر ارسال نوشته آگاهگرانه شان ابراز امتنان می نماییم، تشریف آوری شان را به پورتال "افغانستان آزاد- آزاد افغانستان" از صمیم قلب خیر مقدم گفته، امید بر آن داریم تا برای همیشه یار و مددگار پورتال آزادگان افغان باقی بمانند.

با محبت فراوان

اداره پورتال AA-AA

کنشکا

۰۸.۱۲.۰۹

اشغالگران ایتالیوی برای سلاخی افغانها، نیروی بیشتر می فرستند

بعد از جنگ دوم جهانی، دولتهای جدید ایتالیا، جاپان و المان چون مزدوران حلقه به گوش امریکای فاتح قرار گرفتند. ۴۰ هزار نیروی امریکایی در خاک جاپان مستقر شدند و این کشور امروز بدون اجازه امریکا جرأت آب خوردنش را هم ندارد و هر جاییکه امریکا چون گرگ هاری لشکر کشی میکند، جاپان چون روباهی به دنبالش دم جنبانده و برخی از مصارف این لشکر کشیها را میپردازد. بعد از جنگ، در خاک المان نیز صد ها هزار سرباز امریکایی با پایگاه های عدیده و با موشک های کروز و پرشینک که به آسانی کلاhek های هسته پی را انتقال میدهند، جابه جا گردیدند و المان تا امروز عملاً در اشغال امریکایی ها باقی مانده و قادر به بیرون رفتن از زیر چنین باری نیست.

ایتالیا سومین کشور شکست خورده در جنگ دوم بود که بعد از تأسیس دولت جدید حلقه به گوش ایالات متحده گشت و امریکا در خاک ایتالیا بزرگترین میدان هوایی جهان را احداث کرد که ازین طریق آبراه مهم بحیره مدیترانه را کنترل میکند و یکی از مهمترین ایستگاه های استخباراتی سازمان سیا نیز در ایتالیا قرار دارد که سازمانهای استخباراتی این کشور را زیر نظر داشته و توسط آنها در بسیاری از نقاط جهان کارهای استخباراتی خود را به پیش میبرد.

ایتالیا بعد از بر افتادن امارت طالبی در افغانستان و هجوم اشغالگران به کشور ما بیش از ۲۵۰۰ نفر سرباز و افسر با سلاح های پیشرفته و طیاره های بسیار مدرن و شکاری و هلیکوپتر های «کبرا» را به خاک افغانستان اعزام کرد و به این صورت در کنار امریکا، المان، انگلیس و فرانسه یکی از پنج اشغالگر درجه اول در افغانستان شناخته شد. اهمیت حضور نیروهای ایتالوی برای امریکایی ها تا حدی مهم و مطمئن بود که مسؤولیت «پی ار

تی» هرات که دومین ولایت مهم کشور ما بعد از کابل به حساب می آید و علاوه به این که دو بندر مهم تجارتی از آن میگذرد و حدود سیصد کیلومتر با ایران مرز مشترک دارد، به این نیرو ها سپرده شد. علاوئاً این نیرو ها در شیندند و برای مدتی در فراه نیز استقرار یافتند. عملیات این نیرو ها در اواخر ۱۳۸۶ در زیر کوه شیندند، باعث قتل ۶۰ تن از هموطنان بیگناه ما شد که در آن وقت سرو صدای بسیاری به ضد این نیرو ها و امریکایی ها که متحدانه این عملیات را به سر رسانده بودند، به راه افتاد و درین مدت سفارت ایتالیا در کابل دیدار های بسیاری با عمالش ترتیب و به یکی از جاهای مهم استخباراتی «جامعه جهانی» مبدل گشت. فند های "وزارت محترم خارجه" ایتالیا برای به اصطلاح پیشرفت عوامل جامعه مدنی و «رشد فرهنگی» اش برای همه روشن است. جاسوسان ایتالوی در غرب کشور برای نفوذ در ایران و به کار گرفتن چنین عواملی برای مردم این سمت کاملاً روشن است و این کار بسیار طبیعی هم میباشد، چون ایتالیایی ها در کنار امپریالیست های دیگر برای بر آوردن امیال شوم استعماری اش به افغانستان لشکر کشی کرده اند. اما بعد از اعلان ستراتیژی اوباما ، اینک وزیر دفاع آن کشور اعلان کرد که در کنار سی هزار نیروی جدید امریکایی، ۱۲۰۰ نیروی دیگر به افغانستان میفرستد و «کمک های نظامی» اش را در افغانستان دو چند میسازد. وزیر دفاع این کشور با این اعلان نشان داد که پا به پای استعمارگران امریکایی درکمک به اشغال افغانستان با آنها کوچکترین مکثی نداشته و در سلاخی مردم افغانستان با آنها همگام و همپیمان میماند و به این ترتیب نشان داد که تمام حمایت های این کشور از «آزادیخواهان» جز ترفندی بیش نیست و برای آنانیکه گویا از تضاد میان کشور های امپریالیستی سود میبرند، این اعلان کوچکترین آبرویی باقی نگذاشت.

ملالی جویا یکی از "آزادیخواهانی" است که مورد شفقت خاص و ویژه ای دولت اشغالگر ایتالیا قرار دارد. او ضمن اینکه در سال ۲۰۰۴ میلادی از این دولت خونخوار جایزه دریافت داشت تا هنوز توانسته است سه بار شهروندی افتخاری این کشور را نیز به دست آرد. او با وجودی که خوب می داند که همین دولت کثیف و نوکر تنها در یک بمباردمان ۶۰ تن را در زیر کوه شیندند به قتل رساند، باز هم در بغل این اشغالگران چنان گرم و خنده رو ایستاده است که گویا این جلادان عزیزترین دوستان مردم افغانستان هستند. او با وجودی که می داند ۱۲۰۰ نیروی جدید این دولت در افغانستان به جز از کشتار و قتل هموطنانش وظیفه دیگری ندارد باز هم از وزیر خارجه جلاد آن می خواهد که "در راستای کار برای سیستم قضایی افغانستان، محاکمه جنایتکاران جنگی در یک محکمه بیطرف را باید مجدانه پیگیری نماید."

(ملالی جویا در حال صحبت های "آزادیخواهانه" با وزیر خارجه ایتالیا اشغالگر)

به این صورت اولین سوالی که نزد مردم افغانستان درین مورد مطرح میگردد، این است که چگونه این کشور از یک طرف برای اشغال بهترملک ما سرباز و پول میفرستد، تا ریسمان اشغال امریکایی را به گردن ناموس وطن ما محکمتر ببندد و از سوی دیگر از «آزادیخواهی» چون ملالی جویا حمایت عام و تام مینماید؟ درحالیکه تمام آزادیخواهان کشور ما این را میدانند و تاریخ نیز به اثبات رسانده که هرکسی در کنار اشغال قرار بگیرد، جزئی از اشغال بوده و هیچ جمله و کلمه ای آنرا توجیه کرده نمیتواند. چرا با تمام دوستی که ملالی جویا و حمایتگران و هدایتگران او با ایتالوی ها دارند، مخصوصاً با خاتم لویزا مورگانتینی معاون ایتالیوی پارلمان اروپا، وزیر خارجه ایتالیا، خانم ایمابونینو وزیر امور بین المللی و اروپایی ایتالیا و معاون وزیر خارجه ایتالیا از آنها نمیخواهند که لطفاً

(ملالی جویا و قاتلان اشغالگر ایتالیوی – اگر روزی خانواده های ۶۰ تن شهید زیر کوه شیندند به این عکس ها دسترسی پیدا کنند، این "آزادیخواه" را خواهد بخشید؟)

نیروی بیشتر به افغانستان نفرستد؟ آیا این دوستی صحه گذاری مطلق بر اشغال کشور ما نیست و ایا تا حال یک بارمجالس شیرین و دوستانه اینان با سران ایتالیا به این خاطر کمی تلخ شده و یا با پیروی از « سخنان جلودان» مسعود فارانی، جویا جان نخواستہ تا «خشکه مقدس» باشد؟! این دیگر برای هیچ افغانی پوشیده نیست و هیچ استدلالی نمیتواند آنرا توجیه کند که همین دولت با یک دست به نیروهایش دستور قتل عام مردم افغانستان را می دهد و میخ استعمار امریکایی را در وطن ما به سختی می کوبد و با دست دیگر بر مبارزات آزادیخواهی ملالی جویا گل می پاشد!! این را هیچ امریکایی و خارجی مثل خود افغانها که روزانه اطفال شان در زیر بمباران هلیکوپتر های کبرای ایتالوی جان میبازند، درک کرده نمیتواند.

آیا اشغال کنونی کشور ما به وسیله نیرو های امریکایی تفاوتی با اشغال ویتنام توسط امریکایی ها و یا اشغال چین توسط نیرو های جاپانی دارد؟ در آن زمان برخورد رهبران جنبش مقاومت ویتنام و چین با اشغالگران امریکایی و جاپانی و آنانیکه حتی در این کشور ها نیرو نداشتند و لفظاً ازان حمایت میکردند، چگونه بود؟ در آثار جاودان این رهبران حمایتگران اشغالگران چگونه تعریف شده و وظیفه آزادیخواهان در برابر آنان چگونه قرار داده شده بود؟ حال اشغالگران ایتالوی نه اینکه لفظاً بلکه عملاً در افغانستان بعد ازین ۳۷۰۰ نیرو خواهند داشت و پول های بسیاری برای محکم نمودن میخ اشغال به مصرف خواهند رساند و آنرا همین دولت «آزادیخواه» ایتالیا رسماً اعلان نمود و بالاخره آیا حمایت جلادان مذکور از هرکسی معنی آزادیخواهی خواهد داشت و یا بدترین معامله با اشغالگران میهن ما خواهد بود؟